

Abstrakt

Lidský obličej je charakterizován kombinací morfologických znaků, které jsou pro každého jedince unikátní. Jednotlivé znaky podléhají během ontogeneze změnám ovlivněných věkem, patologickými stavy, úrazy. Cílem této diplomové práce bylo sledování věkových změn obličeje u jedinců ve věkovém rozpětí od jednoho do osmnácti let. Materiálem byly černobílé portrétní fotografie dívek a chlapců. Analýza věkových změn faciální oblasti byla provedena pomocí metody geometrické morfometrie, konkrétně metody tenkých ohebných plátek (TPS). Na základě tvarové analýzy bylo potvrzeno, že mezi věkem a tvarovými změnami obličeje existuje významný vztah. Bylo zjištěno, že dochází zejména k zásadním změnám ve výškových a šířkových poměrech. Dochází k prodlužování a zužování obličeje, snížení výšky čela a zároveň nárůstu dolní čelisti do délky. Změny obličeje jsou také ovlivněny pohlavím jedince, přičemž u dívek je celkový růst obličeje zastaven kolem patnáctého roku, u chlapců pokračuje až do osmnácti let.

Klíčová slova

Geometrická morfometrie, metoda tenkých ohebných plátek, ontogenetický vývoj obličeje, věkové změny.